

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Prætextus Religionis falsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

----- quater ipso in limine portæ.

Substitit, atque utero sonitum quater arma dedere.

Nam quid illa restitatio, nisi omen venturi mali? quid armorum frepitus, nisi præfagium calamitatis? Qui ab Ulyssæ toties delusi, quid nisi fraudes debuissent suspicari? Et fictas Sinonis lacrimas quis non deprehendisset, si cogitasset hominem & Græcum, & Græcâ fide præditum ultro capiendum se obtulisse, insidiosis & ex arte compositis verbis misericordiam captasse? Et cum ex uno sæpe discantur omnes, quid ni ex omnibus discerent unum, perfidum, perjurium, fraudulentum, fallacem, aliud simulantem, aliud agentem: nebulonem ad utrumque paratum, sive fallendum, sive moriendum? Nihil est enim formidolosius hoc hominum genere, si aperta virtute agendum sit; nihil contra audacius, cum sperant per fraudes sibi aliquid ex sententia futurum. Sed prævaluit prudentiæ stulta credulitas. Nam quod avidè speratur, citò creditur, & longis suspiriis expiatur. Si latebras equi scrutati fuissent:

Trojâque nunc stares, Priamique arx alta maneres.

Maxima culpa penes vulgus fuit, quod rarò sentit cum sapientibus, in quo, juxta Ciceronem pro Plancio, non est consilium, non ratio, non discrimen, non diligentia. Bellua multorum capitum, sed nullius cerebri

Scinditur incertum studia in contraria vulgus.

Hoc consultore, quid nisi stolidi, temeraria, damnosa consilia proveniant? si sapuissent, timere debuissent *Danaos & dona ferentes*. Hinc in adagio, *Danaum munerâ*, accipienti perniciofa.

II. (b) Sinon ut nequius deciperet, scelere religionem prætexuit; mentitus est, Equum illum divinâ Palladis arte ædificatum, Palladi consecratum, votò à Græcis nuncupatò. Quid fraudulentius? Fecit idem Helena, dum in honorem Bacchi simulatas, revera in exitium Trojæ ferales choreas duxit. Successum uterque dolus sacrilegus, apud animos superstitione imbutos habuit. Hinc omnes.

Ducendum ad sedes simulacrum, orandâque Divæ
Numina conclamavit.

Verissimè Curt. lib. 4. Nulla res efficacius multitudinem regit, quam superstitio: alioquin impotens, sava, mutabilis, ubi vana religione capta est, melius vatibus, quam ducibus suis parat. Et Liv. lib. 39. Nihil in speciem fallacius, quam prava religio, ubi Deorum Numen præ-

N n n

renditur

(b) *Prætextus religionis.*

tenditur sceleribus. Et Mariana lib. 9. hist. Hispan. c. 18. Nihil tenacius inhæret, quàm quod religionis specie defenditur. Et Lucret. lib. 1.

Tantum religio potuit suadere malorum.

Dissidebant prius Trojani; sed ubi fraudibus Sinonis religio Minervæ, & superstitio vana accessit, omnes conclamant, equum ad arcem ducendum. Nec mora; dividuntur muri panduntur mœnia,

Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
Subjiciunt lapsus, & stupea vincula collo
Intendunt. Scandit fatalis machina muros
Fœta armis: circum pueri, innuptæque puella
Sacra canunt, funemque manu contingere gaudent;
Illa subit, mediæque minans illabatur urbi.

Tantum potuit superstitio dolosa, & inde temerè concepta letitia. Eam fraudem etiam *Artemisia*, Cariae regina, intendit, cum Latmum urbem occupatura, armatas copias occultavit. Ipsa namque cum eunuchis, mulieribus, tibicinibus, ac tympanistis in lucum matris deorum, qui septem stadiis ab urbe distabat, sacra peractum accessit. Latmiis id advertentibus, & pietatem ejus contemplantibus, admirantibusque, ii, qui latebant, consurgentes, urbem invaserunt, armis haud obtinendam Polyæn. lib. 7. Nörunt hanc fallaciam etiam nostræ ætatis Sinones pseudopolitici, quibus nihil est consuetius, quàm sub religionis specie, religionem evertere, templa profanare, naso ductare Principes, pessundare regna, fas omne & nefas confundere. Lipsii pronunciatum est: Ambitio & Avaritia sapè velatur religionis mantelo; addo ego, Perfidia & Proditio.

III. (c) Excidii Trojani præterea causa fuit, temeraria securitas, & hinc in comestiones, & ludos prolapsi. Nocet contemptus hostis; & nemo celerius opprimitur, quàm qui nihil timet; frequentissimum initium calamitatis securitas. Pulchrum in Annibale elogium: Omnia ei hostium haud secus, quàm sua, nota erant. Secus omnia apud Trojanos. Hinc Græci.

Invadunt urbem vino, somnôque sepultam.

Fessis nimirum vino, multoque somno oppressis Phrygibus, repente supervenere Græci, & impunè stragem dedere. Primi omnium caduntur vigiles, tanquam pecudes, non resistentes; quod ipsi quoque in communi letitia suas partes egissent, seque vino approbè irrigassent, &

som-

(c) *Temeraria securitas.*